

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

425.092.1

Hely

Idő

"1913"

Személy

Szerző

Cím Az elfoglalt járdák.

Forrás:

Pesti hírlap.

Bp.

1913 10/9

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. fü

— (Az elfoglalt járdák.) Száz és száz boszus panasz szolt már eddig is arról, hogy a pesti ember számára nincs hely, ahol sétálhatna. A pesti utcák többnyire szűkek, a járdák keskenyek s nem lehet rajtuk járni, mert ma már a járdákon nagyobb arányu üzérkedés folyik, mint az arra való üzletekben. Alig van a fővárosnak nagyobb utcája, melyben ott ne lehetne látni a virágárosok rajvonalát. A virágokat időnkint meglocsolják, ettől tekintélyes pocsolják támadnak az aszfalton. Levelezőlapot, nadrágtartót, szentképet, fésűt, inggombot, játékmajmot, motorkocsit, illatszert, cipőhuzót, bajuszkötőt, hajkefét, népdalt, selemecukrot, irónt, nyakkendőt, narancsot, zsebtüköröt, pogácsát, ruhafogast, hajkenőcsöt, olasz naspolyát árulnak a járdán, ahol sokan sietni szeretnének, még többen sétálni és számosan nyugodtan járni. Csak mostanában tüntek el a gesztenyesütők szép, formás tűzhelyei a járdáról, máris megjelentek a kávéházi kertek, kinyuló babérfáikkal, kiterjesztett vastalpaikkal, több méter szélességben. Ehhez járulnak újabban a részben már felállított, részben még a porban heverő hirdetési oszlopok, melyek a járda szélének phalanxát alkotják, a gázlámpákkal, közuti táblákkal, ivlámpatartókkal és kábelházikókkal. A Rákóczi-uton lövéseny-programm árusítók lepik el az aszfaltot, a színházak körül a színlapokat teregetik ki, a bénákat kocsikban tologatják, a mozik körül színes plakátokat támasztanak a falhoz, piszkos, nyomdafestéktől ragadó röpcédulákat osztogatnak, a fől-szedett utcaöveket felrugdalják a járdára, ott apróbb rugómérkőzéseket rendeznek, — hol sétáljon tehát a pesti ember? Parkjaink, sétányaink nincsenek, a dunaparti korzó telve van a gőzhajók füstjével, a városligeti és népligeti kanyargó utakon kifoszthatják a járókelőket vagy belevonják őket egy razzia kényelmetlen multságába. Tiszta levegő, napfény után áhítozik százezer ember és nem találja meg sehol. Azért menekül mindenki Budapestről, amint csak teheti, de sajnos, igen kicsi azoknak a száma, akik itthagyhadják néhány hétre ezt a várost, ahol a por, füst pusztít, ahol a szabad mozgás korlátozva van, ahol nem hallható egyéb, mint siránkozás és panasz, nem látható más, mint gondterhes, kimerült, sápadt arc. Különösen most szembeötlő mindez, mert tavasz van és állítólag minden újra éled, — a főváros pedig éppen ilyenkor olyan, mint egy nagy kórház, melyben a lassu kór által halálra ítélt betegek ideig-óráig még fenjáznak, még bíznak a fölépülésben. A hivatalos statisztikák szomorú adatai arról tanuskodnak, hogy azok a betegségek, amelyek éppen a pesti viszonyok következtében pusztítanak, folyton több és több áldozatot követelnek. Ebben a kérdésben várható, mint más években is néhány kongresszus, néhány bankett, több röpirat, sok ezer panaszoslevél, szerencsétlenség, — de mikor remélhető vajon a bajok energikus orvoslása?